

ZONDAGSGROET

PROTESTANTSE GEMEENTE

MARANATHA

Zondag 9 augustus 2026 nummer 37

Predikant:

Vacant

Pastor:

Kees Pastoor
Mevr. M.A.M. Klompéstraat 31
4207 NZ Gorinchem
Telefoon: 06-57323018
E-mail: kerkelijkwerker@mkalphen.nl
Werkzaam op: maandag, dinsdag,
donderdag en vrijdag

Pastoraal werker:

Marjoke van den Berg - Havenaar
Heggewinde 24 2742EB Waddinxveen
Telefoon: 06-41441646
E-mail: pastoraalwerker@mkalphen.nl
Werkzaam op: dinsdag en woensdag

Scriba:

Emile Schoneveld
van Dijkstraat 27 2405XE
Alphen aan den Rijn
Telefoon: 0172-493276
E-mail: scriba@mkalphen.nl

Kerkelijk Bureau (PKN):

Marianne Huiskens-Kuijpers
Klipper 48 2401MZ
Alphen aan den Rijn
Telefoon: 06-22634255
E-mail: kb@mkalphen.nl

Website: www.mkalphen.nl

E-mail: info@mkalphen.nl

De eredienst rechtstreeks volgen of
op een later moment terug zien:

www.mkalphen.nl/kerkomroep/

Via YouTube alleen rechtstreeks
www.mkalphen.nl/youtube/

Voorganger:

Mevr. J. Sneep, Woerden

Ambtsdragers:

Ton de Koning
Ruud van Tol
Emile Schoneveld

van ontvangst:**Organist:**

Arie van Egmond

Koster:

Feite Klijnstra

Beamer:

Eveline Lems

Kerk-TV:

Gerda Pijper

Kindernevendienst:

i.v.m. de vakantie is er geen kindernevendienst

Oppasdienst:

i.v.m. de vakantie is er geen oppasdienst

Collectanten:

Ria van Gils, Jaques Locker

1^e - KIA Zomerzending - Ghana - Jongeren

Collectes:

werken aan hun toekomst

2^e – Eredienst & Pastoraat

De bloemen

De bloemen zijn afgelopen zondag met een hartelijke groet gebracht naar Mevr. Willie Schoneveld.

Orde van Dienst

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Intochtslied: **Volken wees verheugd, jubelt, toont uw vreugd.** Psalm 47

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Zingen: **De trouw en goedheid van de Heer.** Lied 207

Gebed om vergeving

Zingen: **Een is de Heer, de God der goden.** Lied 310

Gebed om de Geest

1^e Schriftlezing: Zacharia 9 vers 9-12

Zingen: **O Heer, mijn God, Gij koning van 't heelal.** Psalm 145; 1 en 2

2^e Schriftlezing: Mattheüs 11 vers 25-30

Zingen: **Het woord dat u ten leven riep.** Lied 316; 1 en 4

Verkondiging

Meditatief orgelspel

Zingen: **Luister naar de wind** Lied 936

Gebeden: Danken en bidden - stil gebed – Onze Vader,

Inzameling van de gaven,

Slotlied: **Soms groet een licht van vreugde.** Lied 910

Zending en Zegen

Gezongen **3 x Amen**

Waarvoor collecteren we vandaag?

In Ghana is 20 procent van de jongeren werkloos. Gebrek aan werk en inkomen kan een voedingsbodem zijn voor haatdragende denkbeelden die groepen tegen elkaar opzetten. Kerken in Noord-Ghana laten christelijke en islamitische jongeren samen hun problemen aanpakken. Elk jaar kunnen 60 jongeren een vaktraining volgen. Ze leren voor timmerman, wever, kleermaker, cateraar of kapper. Daarnaast werken in diverse dorpen in totaal 450 christenen en moslims samen in vredesgroepen om conflicten te voorkomen en hun dorp te ontwikkelen.

Kerkenraadpraat

De kerkenraad is op 30 juni bij elkaar gekomen, hieronder een aantal van de belangrijke punten waarover gesproken is.

- Marjoke v.d. Berg is op deze vergadering uitgenodigd, een speciaal welkom voor haar.
- Het moderamen en het CKRM hebben gesprekken gevoerd met Marjoke v.d. Berg en zij willen graag dat de kerkenraad kennis maakt met Marjoke om daarna te besluiten haar wel of niet een contract voor bepaalde tijd aan te bieden. Marjoke stelt zichzelf voor en leden van de kerkenraad hebben de gelegenheid haar vragen te stellen. Na dit gesprek verlaat Marjoke de vergadering zodat de kerkenraad een besluit kan nemen. De kerkenraad is unaniem akkoord met het aanstellen van Marjoke. Zij zal zich in een dienst voorstellen aan de gemeente, de belofte van geheimhouding afleggen en de zegen ontvangen. Ze zal haar werkzaamheden per 1 juli beginnen.
- Er is een koper gevonden voor de kerk in Aarlanderveen, de Christelijke Orthodoxe Tewadko Kerk St. Mikeal. We zijn blij dat het kerkgebouw als kerk kan blijven bestaan. De Hervormde Gemeente Aarlanderveen, de Christelijk Gereformeerde Kerk en de Rooms-Katholieke kerk zullen op de hoogte gebracht worden van deze verkoop.

- Corné v.d. Wel wordt voorlopig aan wijk 3 gekoppeld omdat daar geen ouderling en geen diaken is. (hij blijft Marijke nog wel ondersteunen in wijk 4)
- Feite geeft een toelichting vanuit de werkgroep communicatie. De website zal meer benut moeten worden, ideeën zijn hartelijk welkom. We gaan wisselen van webhost omdat de huidige niet voldoet. Er wordt ook nagedacht over het gebruik van social media en een eventuele kerkapp.
- Er wordt een nieuwe folder gemaakt. Heeft iemand nog mooie bruikbare foto's?
- Startzondag 6 september. We beginnen de dag weer met een gezamenlijk ontbijt om 9.00 uur. Na de (gezins)dienst is er de 3e gang van het menu, koffie met...
- 14 september is het befaamde seniorenuitje bij boerensport. Nadere info volgt.
- We zijn nog steeds op zoek naar één of meer personen die willen meehelpen bij het maken van de zondagsgroet, iets voor u?

Emile Schoneveld (scriba)

Vakantie met God

De koffer dicht, de deur op slot,
 de reis begint met hoop op God.
 Ver weg van werk, van druk en tijd,
 ontstaat er ruimte, rust en blijheid.
 In bergen hoog of aan de zee,
 gaat Zijn aanwezigheid steeds mee.
 Geen kerk alleen, geen heilig huis,
 maar ook de stilte voelt als thuis.
 De zon verwarmt, de wind die waait,
 de schepping die Zijn liefde zaait.
 In elke stap, in elk moment,
 is Hij die ons van binnen kent.
 Zo keer ik dankbaar huiswaarts weer,
 met nieuwe moed, geloof en eer.
 Want elke reis, hoe groot of klein,
 laat Gods genade zichtbaar zijn.

Pastoraal medewerker Marjoke van den Berg.
Werkzaam dinsdag en woensdag

Beste broeders & zusters,

Na een weekje fietsen door prachtig rivierenland mocht ik deze week weer verder gaan met het bezoeken van gemeenteleden.

Deze zondagsgroet schrijf ik aan het water van de Nieuwkoopse plassen..., tussen 2 bezoekmomenten door.

De gemeente van de Maranathakerk strekt zich uit van het drukke centrum van Alphen naar mooie natuurgebieden daar omheen...

Wat kunnen we op warme dagen soms verlangen naar verkoeling, een beetje schaduw, een slokje water...

Zo ook de dichter van Psalm 42, hij vergelijkt zichzelf met een vermoeid hert dat naar water snakt...

Wat kunnen ook wij in sommige situaties van ons leven snakken naar een Woord van Levend Water... in tijden van verdriet, van hopeloosheid, als we God als veraf ervaren..., als...

Die woorden vinden we bij Jezus, die zichzelf het Levende Water noemt...

Naar Hem mogen we toe, elke nieuwe dag voor een Woord van verfrissing, verkoeling, zegen...

'God, ik verlang naar U

Zoals een hert verlangt naar helder water.

Met heel mijn hart verlang ik naar U,

U bent de God die leven geeft.

Wanneer zal ik weer bij U zijn?'

Psalm 42: 2-3

En soms kun je zelf voor een ander als een bekertje water zijn; in een vriendelijk woord, een bemoediging, een gebed, een kaartje, appje of in welke vorm van meeleven dan ook.

Het duurt een tijd voordat ik de meeste gemeenteleden heb leren kennen, maar als u vragen hebt of iets wilt delen, laat het me gerust weten via een email naar; pastoraalwerker@mkalphen.nl

Warme groet,

Marjoke van den Berg (Pastoraal werker)

Groeten uit Balie (deel 2)

In Zondagsgroet 32 (5 juli jl.) plaatsten wij het verhaal van Sita Plantinga en Peter Veenstra. Vandaag een vervolg op dat verhaal,

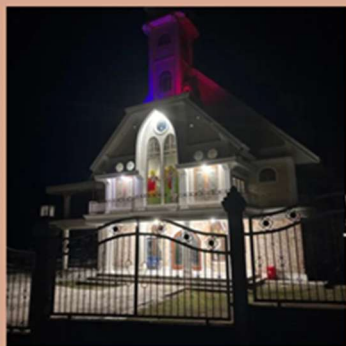
Dit keer een verhaal over mijn week op **het eiland Rote en Timor**, de komst van mijn kleindochter Farida naar Bali en een mooie middag op het strand met onze groep dove & slechthorende Kolewa-kinderen. Net als de vorige keer heb ik er weer twee collages bijgemaakt.

Veel leesplezier en als er vragen zijn hoor ik het graag.
Beste kerk-vrienden,

Een paar weken geleden waren Peter en ik weer op Rote, het meest zuidelijke bewoonde eiland van Indonesië. Inmiddels woont onze zoon Michiel daar met zijn vrouw Jee-Un en hun twee honden en heeft hij in het kustplaatsje Nemberala een duikschool. Regelmatig reizen we daarom vanuit Bali naar Rote. Eerst een vlucht naar Kupang op Timor en daarna met een klein vliegtuigje of de ferry verder.

Onze band met Rote begon overigens al veel eerder. In 2012 hoorden we dat op het eiland geen medische zorg was en er nog nooit een organisatie actief was geweest die kinderen met een schisis opspoorde en hielp. Dus besloten we er naartoe te gaan voor actie! Procentueel had ik uitgerekend dat er minstens een paar honderd kinderen met een gespleten lip moesten wonen.

In die eerste jaren brachten we de kinderen nog naar Jakarta voor hun operatie. Samen verbleven we in het klooster *Jembatan Senang* van zuster André. Toen de operaties later naar Bali verhuisden, viel die opvang weg.

Ineens moesten we zelf iets regelen. Eigenlijk is dát de belangrijkste reden geweest dat we Rumah Bicara zijn begonnen. Wat begon als een praktische oplossing, is uitgegroeid tot een opvanghuis waar inmiddels bijna 2000 kinderen en hun ouders tijdens hun behandeling een tijdelijk thuis hebben gevonden.

Tijdens dit bezoek aan Rote speelde er nog iets anders door mijn hoofd. Al een paar dagen dacht ik: **zal ik op zondag eens hier naar een kerk gaan?** Net zoals ik thuis graag naar de Maranathakerk wandel, wilde ik ook hier graag een dienst meemaken. Maar eerlijk gezegd vond ik dat toch best spannend. Zou ik welkom zijn? Zou ik er iets van begrijpen? En hoe zou het zijn om als enige buitenlandse zomaar een kerk binnen te stappen?

Op zondagochtend was ik al om zes uur klaarwakker. Heel stilletjes glipte ik mijn bed uit, friste me snel op onder de buitendouche van ons gehuurde huisje en probeerde Peter vooral niet wakker te maken. Even later sloop ik de deur uit en begon aan mijn wandeling.

Het was nog heerlijk rustig. Onderweg kwam ik steeds meer mensen tegen, allemaal netjes gekleed en duidelijk met hetzelfde doel op weg. Ze keken nieuwsgierig naar die Nederlandse vrouw die daar in haar eentje liep, maar overal werd ik vriendelijk gegroet. Dat voelde eigenlijk meteen heel vertrouwd.

Rote is heel anders dan Bali. Waar je op Bali overal tempels en offermandjes ziet, zie je op Rote kerken. Heel veel kerken. Kleine kerken, grote kerken, oude kerken en nieuwe. Sommige heel eenvoudig, andere opvallend groot. Eén kerk wordt 's avonds zelfs in verschillende kleuren verlicht. En de meest bijzondere kerk die ik zag? Die was gebouwd in de vorm van de ark van Noach. Ik moest er toch wel om glimlachen. Je verwacht zoiets niet midden in een dorp.

Bij de ingang van de kerk stonden, net als in Alphen, gemeenteleden om iedereen welkom te heten. Ze waren herkenbaar aan hun groene sjaals. Dat vond ik zo leuk; sommige dingen zijn gewoon overal hetzelfde. In mijn beste Bahasa Indonesia stelde ik me voor en vertelde dat ik uit Bali kwam. Daarna zocht ik achter in de kerk een plekje naast een paar moeders met hun kinderen.

De kerk stroomde helemaal vol. Er werd prachtig gezongen en de muziek klonk door het hele gebouw. Van de preek van dominee Mathilde verstond ik natuurlijk niet alles, maar stukje bij beetje begon ik de lijn van haar verhaal te volgen. Ze sprak over het belang van aandacht geven aan je

kinderen. Leg dat mobieltje eens weg, maak tijd voor elkaar en vertel de verhalen uit de Bijbel door. Eigenlijk een boodschap die overal ter wereld actueel is.

Na afloop sprak een vriendelijke mevrouw mij aan. Gelukkig sprak zij ook Engels. Ze stelde zich voor en vertelde dat ze met ene John was getrouwd. Natuurlijk wilde ik meteen weten of ik de preek een beetje goed had begrepen. En ja hoor... gelukkig had ik de kern goed meegekregen. Stiekem gaf ik mezelf toch maar een klein pluimpje. Na al die jaren begint mijn Bahasa Indonesia gelukkig steeds beter te worden.

Met een grote glimlach wandelde ik anderhalf uur later weer terug naar ons resort. Peter zat natuurlijk al nieuwsgierig te wachten en ik vertelde uitgebreid over de mooie muziek, de volle kerk, de hartelijke mensen en mijn kleine avontuur van die ochtend. Achteraf was ik ontzettend blij dat ik gewoon was gegaan.

Op de terugreis bleef ik een nacht in Kupang. Onze scout Erska had daar een ontmoeting geregeld met Ingky, een jongeman die al jarenlang deel uitmaakt van de Kolewa-familie. Toen we hem jaren geleden leerden kennen, had hij ernstige brandwonden. Dankzij verschillende operaties kon hij zijn leven weer oppakken. Daarna heeft hij, eveneens met ondersteuning van Kolewa, gestudeerd aan de agrarische universiteit. Nu zat er een jonge man tegenover me die net negen maanden stage had gelopen in Israël.

Het was mooi om zijn verhalen te horen. Over alles wat hij had geleerd, over de moderne landbouw en over zijn plannen voor de toekomst. Dan besef ik weer dat een operatie nooit het eindpunt is. Soms is het juist het begin van een heel nieuw leven.

Terug op Bali werd het in huis snel een stuk gezelliger. Onze kleindochter Farida en haar schoolvriendin Cania kwamen voor vijf weken vakantie vieren aan. Natuurlijk genieten we samen van Bali, maar we vinden het ook leuk om hen mee te nemen naar de stichting. Ze zijn mee geweest naar Rumah Bicara, naar de dovenschool en maakten kennis met onze Kolewa-kinderen en hun ouders. Ik vind het mooi als onze kleinkinderen zien waarom opa en oma hier zoveel tijd doorbrengen.

Een paar dagen later beleefden we opnieuw iets bijzonders. Op uitnodiging van het Merusaka Hotel in Nusa Dua mochten we met vijftientig kinderen uit ons schoolproject en opvanghuis kleine schildpadjes uitzetten op het strand. Wat genoten die kinderen en wij natuurlijk ook. Heel voorzichtig

hielden ze de piepkleine schildpadjes vast om ze daarna hun eigen weg naar zee te laten vinden. Bij Kolewa vinden we het belangrijk dat kinderen niet alleen medische zorg of onderwijs krijgen, maar ook leren om zorgvuldig met de natuur om te gaan. De verwondering op hun gezichten was prachtig om te zien.

Afgelopen zondag 19 juli keek ik online naar de dienst van de Maranathakerk. In de preek ging het over de herder die de negenennegentig schapen achterliet om dat ene verloren schaap te zoeken. Hierdoor dacht ik terug aan de afgelopen weken. Aan de kinderen op Rote, aan Ingky, aan de dove leerlingen en aan al die gezinnen die we de afgelopen jaren hebben mogen ontmoeten. Misschien is dát wel de reden waarom dit werk me nog steeds zoveel dankbaarheid geeft. Achter ieder kind zit een verhaal. Een kind met een schisis dat niet meer naar school durft. Een dove leerling die eindelijk onderwijs krijgt. Een jongeman als Ingky die weer toekomstperspectief heeft. Of een gezin dat voor het eerst schoon drinkwater krijgt.

Ik geloof dat we allemaal wel eens zo'n "verloren schaap" op ons pad tegenkomen. Iemand die zich eenzaam voelt, buitengesloten wordt of niet wordt gezien. Juist dan kunnen we, ieder op onze eigen manier, iets laten zien van Gods liefde. Soms hoeft dat helemaal niet groots te zijn. Gewoon even omzien naar een ander kan al het verschil maken.

Ik wens u allen een goede en gezegende week.

Warme groeten vanuit Bali, Indonesië

Syta Plantinga

AGENDA WIJKCENTRUM SWAENSWIJK WEEK 33 – 2026

Zo 9 aug	Koffiemiddag, vrije inloop	14.30-16.30 uur
Di 10 aug	Geen Senioren in Beweging	
Wo 11 aug	Crea-ochtend Praat en Draad	09.30-11.30 uur
Do 12 aug	Koffieochtend, vrije inloop	10.00-12.00 uur
Do 12 aug	Tafeltennis	13.15-17.15 uur
Do 12 aug	Soos: Klaverjassen, sjoelen, rummikuppen, mahjong, scrabble	13.30-16.00 uur
Vr 13 aug	Zomervakantie Sporten door Alphen Vitaal (andere tijden vervallen)	12.00-13.00 uur
Vr 13 aug	Tafeltennis	13.15-17.15 uur

CKRM: IBANnr. NL19INGB 0000 151095 tnv Protestantse Gemeente Maranatha
Diaconie: IBANnr. NL23INGB 0000 426891 tnv Diaconie Geref. Kerk Alphen a/d Rijn
ZWO: IBANnr. NL35INGB 0000 394762 tnv ZendingsCommissie Alphen a/d Rijn

Zondagsgroet gemist?

Geen probleem, er staan (bijna) altijd exemplaren in het rek bij de ingang aan de J. Coninckstraat zijde. Of download hem via onze website www.mkalphen.nl

Kopij insturen

Wilt u een bijdrage leveren aan het volgende nummer van de Zondagsgroet dan ontvangt de redactie die graag voor woensdagavond 19.00 uur bij voorkeur via e-mail: zondagsgroet@mkalphen.nl of na telefonisch overleg 06 – 28748875